

[John Winther]

til det – har vi foreslået, at faget tysk igen gøres obligatorisk. Vi finder det egentlig fantastisk, at man på et tidspunkt, hvor det internationale samarbejde bliver stadig tættere, fjerner et af de fag, der skal gøre det muligt for de unge at klare sig i fremtidens samfund. Vi ønsker, at denne meningsløshed bliver rettet.

Vi ønsker også med fremsættelsen af dette lovforslag at gøre det klart, at folkeskolens første og vigtigste formål er at give mulighed for at tilegne sig viden og skabe forudsætninger, der sætter eleverne i stand til at honorere de krav, de senere hen bliver stillet over for i tilværelsen. Vi ønsker ikke at gøre skolen til politisk katekest. Ej heller ønsker vi at deltage i hetz imod nogen enkeltpersoner eller grupper inden for vores undervisnings-system.

Vi må derfor i lovgivningen sikre, at undervisningen på vore skoler tilrettelægges efter fælles retningslinjer. Det vil opfylde det dobbelte formål at skabe ro om skolen og at sikre, at eleverne får samme udgangspunkt, uanset hvilke skoler de kommer fra. Det vil også betyde den rent praktiske ting, at man undgår problemer i forbindelse med flytning til ny skole, når det måtte hælde i et skoleforløb. Skolen skal være et sted, hvor undervisningen tilrettelægges på en sådan måde, at den fremmer initiativ og virkelyst. Det må gælde her som i alle andre af livets forhold, at det kan betale sig at gøre en indsats.

Jeg skal ellers blot tilføje, at jeg synes, de bemærkninger, der er kommet – det var det, jeg startede med at sige indledningsvis – bortset fra ministerens, bortset fra den socialdemokratiske ordførers og vel i nogen udstrækning også bortset fra SFs, indeholdt en vilje til en positiv drøftelse af de ting, som vi her har lagt frem for folketings og til behandling i undervisningsudvalget. Vi har præciseret, og jeg har også gjort det med disse bemærkninger, at dette er ikke et alt eller intet-forslag. Jeg synes derfor ikke, det tjener noget formål, når enkelte ordførere – efter i øvrigt at have været inde på, at de sådan set er enige i nogle af de ting, som vi lægger frem – bagefter siger, at de må afvise forslaget. Jeg ser frem til – efter de bemærkninger, der er faldet – at vi kan få en positiv drøftelse i folketings undervisningsudvalg om forslagens enkeltheder.

Undervisningsministeren (Ritt Bjerregaard):

Jeg har været glad for de klare tilkendegivelser, der er kommet fra partierne, som står bag den folkeskolelov, der nu gælder, om, at man ikke uden videre vil medvirke til ændringer. Det svarede meget godt til de forventninger, jeg havde, og den debat, vi tidligere har haft om nogle af disse spørgsmål. Det er klart, at en drøftelse af problemerne i forbindelse med den nye lov kan vi altid gå ind i, og jeg er selvfølgelig også glad for det tilbud om samarbejde, som det konservative folkeparti her fremsætter, men bliver alligevel nødt til at understrege, at loven er vedtaget. Det var på et tidligere tidspunkt, det samarbejde kunne have været en realitet. Men selvfølgelig kan vi da drøfte nogle af problemerne.

Jeg har en enkelt bemærkning til hr. Bertel Haarder, som i sit første indlæg polemiserede lidt omkring de svageste elever i folkeskolen og de spørgsmål, han selv havde stillet i folketings undervisningsudvalg. Der er selvfølgelig ikke noget, der forhindrer de svage elever i at få en særlig undervisning. De kan modtage specialundervisning, og der er meget gode og meget rigtige regler for en sådan specialundervisning. Vi gør selvfølgelig både efter den nye lov og efter de gamle love meget for de svageste elever i folkeskolen. Det, hr. Bertel Haarders spørgsmål drejede sig om, var i virkeligheden, om man kunne lave niveaudeling i dansk på en anden måde, end man havde lagt op til i lovforslaget. Dertil var svaret selvfølgelig nej. Det var som bekendt et meget omdiskuteret politisk problem i det forlig, der blev indgået, og det kan selvfølgelig ikke ændres ad den vej.

Bertel Haarder (V):

Jeg kender meget vel adgangen til at henvise elever til specialundervisning, men det er jo et så drastisk indgreb igen, som man helst skal undgå. Derfor er det, jeg spørger, om denne mellemvej, at man som valgfag har et fag, der hedder ekstra dansk, og hvor man kan tage det sproglige op skriftligt og mundtligt i dette fag, som man tidligere har haft adgang til det, før denne lov blev vedtaget, ville stride mod nogen principper i ministerens hoved. At genindføre en sådan adgang nu, da vi har udvidet timetallet, synes jeg ikke der kunne være meget forkert ved.